

له شه و هزهنگی بیره و هرییه کاند

مامه ند جه هانمیهه ن

دوو شه و بوو شهسته بارانی به هار هه لیکردبوو و خویشی نه ده کرده وه، جگه له گرمه ی هه ور و تروسکه ی بروسکه ی نه و شمشیره ی بیوچان به چوارده وریدا ده یوه شانده، زرمه و ناله ی توپ له سنووری گه رمییان نه م که ژ و کویه ی ده له رزاند.

به یانی زوو هه ر چه ند سه ره تا سپی روژ بوو و ناوه ناوه خوړ به ده ره وه بوو به لام زوری پینه چوو هه ورئیکي چلکن و مچ و مؤن سه رپاکي ئاسمانی نه و ناوه ی داپوشی.

ریزه چیا ی "قه راخ" تازه خه ریک بوو ته م و مژی نه و شه وه ی له خو ی ده ته کاند که له نا کا و وه ک له شکر ی مه ل و موور، ژن و پیا و و پیر و لا و به و ناوه وه ریوون و به تووله پتیه کان دا هاتنه خوار و ئاودیوی "شاره زوور" بوون و به ره و سنووری ئیران ریچکه یان به ست.

ئیمه بو شه وه ی فریا ی نه م خه لکه ماندوو و برسی و بی هاوکار و داشداره بکهوین، به سی قولدا به ره و تیره شاننه کان وه ریچکه ووتین، چه ند که سیشمان له پیده شته کان خه لکیان به ره و کاو لی ده و اجینه کان ره وانه ده کرد و خواردنیا ن پیده دان.

هه ر که توژی که هه نگه راین، له داوینی که ژه که له ئاودری نیوان گاهه ردیک و ده وه نیکدا، لاویک پال که وتبوو و خو ی گرمو له کردبوو، برینیکی قوول له ژیر پشتینده که یه وه دیار بوو که له گه ل هه ناسه کیشان خوینی ده ده لاند. چه که که ی به هه ر دوو کلاوه نه ژو ی توند گرتبوو، چاوی ده گپرا و لئوی ده بزاون، به لام دهنگی ده ر نه ده هات.

دیار بوو جه نگا وه ریکی بریندار و ماندوو و دابراوه و تا ئیره بری کردوو و شه و بای شه و ی رابردوو دوا یین لاپه ره ی کتییی ژیا نی هه لدا وه ته وه و له گه ل خو ی بردوو.

جامانه که ی به دابی گه رمییا نی به ستبوو، داستان و روودا وه کانی ژیا نی له سه ر روخساری سیس و ماندوو و که سیره بووی شوپنه واریان به جی هیشتبوو، نه م پیا وه کی بوو؟ ده نکیکم خورما له ده می نا، به لام تازه له وه ده چوو بوو بتوانیت خواردن بخوا.

هه ر که له ملانه که نزیکی بووینه وه، چاومان به کوریک کهوت که وه ک شه وه ی به ره و ره شه با بروا خو ی کوور کردبووه و به ره و خوار داده گه را، ژنیکی جه وان به قورپنوان و سینگ کوتان و شیوه ن و گریان به دوا یدا هه لده هات.

نه و جووته ژن و مپرد بوون، به دریزایی ریگا، له ژیر ریژنه ی باران و ته رزه دا، مه لو تکه ی ساوایان به نوره هه لگرتبوو، له جییه ک منداله که ی له ژنه که ی وه رگرتبوو و کوتبووی: تو نه م ریگه بگره و برۆ، تا من وچاننیک ده ده م و له ملانه که پیت ده گم.

هه ر که ژنه لی نه دیو ببوو، کاشه به ردیکی به سه ری منداله که کیشابوو و کوشتبووی و به جی هیشتبوو، ژنه هه موو جو ره ترستیکی له خو ی دارنبوو و به بی په روا ده دا و هاواری ده کرد و جوینی پیده دا، کوره که ش بیده نگ نه ده ویستا و گه لیک قسه ی سووک ده نایه پارسه نگ و وه ک هه نگه ژالی هارووژا و ده یزانی به کوپیه وه بدا تا ژانی به گیانی بگه ینیت.

سه ر و لاویچیکمان خورما پیدان، کوره که به په له خه ریک بوو خورما که ی خو ی ده خوارد، ژنه که ش توند به چنگ گرتبووی و ور و کاس له ئیمه ی ده روا نی و چاوی نه ده تروو کاند.

له پروکاری قوپی قهراخ چاوم لیبوو ماشینیک به پرتاوات و خوئی به دهراونیکدا کرد و ههر چوار دهراگی خسته سهرپشت، ئیتر دهنگی هاوار و گریان نهو ناوهی داگرت.

پیرئینکی قهلهوی گوشتنیان له ماشینه که کیشایه خوار و له سهر زهوی درئینان کرد، بهلام تازه له میژ بوو درنگ ببوو و گیانی دهروبووو، دوو نهوهی منداڵ خوئیان بو تهرمه کهوه نووساندبوو و دهیانزریکاند، بووک له دهوریان ده گریا و بهسهری خوئی دادهدا، به ههنگاوی قورس و گران که وهک قاز خوئی دهلهنگاند، دیار بوو دووگیانه و له سهر مانگ و رۆژی خوئیته .

کورپه کهی به ئارامی لپی دهروانی و دلۆپنیک فرمیسک له سووچی چاویدا دهبروو سکایهوه، نهوجار پرووی له ئیمه کرد و پرسى: داخوا ئیوه ژنتان له گه له بیت و به خیری خوئی تهه پیرئینه بشوا و بینئیت.

تهرمه کهمان خسته سهر لا و چارۆکه کهمان له شانی ده رهینا، چی ببینن! چهند پهتانهی کون کردبوو و له ژیرهوه به پهتیک وهک فیشه کدان له ناوقه دی خوئی بهستبوو، دیار بوو داینابوو له تهنگانهدا و زگی خوئی و نهوهکانی پئ تیرکات.

پیاوئیکی جلوهبرگ قوراوی له ریگا لایدا و پرسیاری میژمندالئیکی لیکردین که شهوی رابردوو له بنه ماله کهی هه لبراهه، گلهپی و گازهندهی لهوه بوو که ئیمه ی کورد دهست له خوو و خدهی خویمان بهرنادهین، گیرایهوه که شهوی پئشو له بهر شه کهتی له کهنار ریگا و له ناو قور و چلپاودا خهوی لیکهوتوو، کهچی کهسیک به ته نیشتیدا تئپه ریوه و بهزهپی پئدا نه هاتوو چه که کهی ئیدزیوه.

له سهر یال تووشی دایکیک و کچئیکی مندانکار بووین، دایک قاچی ترابوو و بووزی به جورئیک ئاوسابوو خوئی به پاهه نه دهگرت، وهک نهوهی ترسی هه بیت دال یان درندهیهک له ناکو پر به کپژۆله کهی داکات و هه ئیگریت ، توند له ژیر بانی گرتبوو و له خوئی دوور نه ده خستهوه، نازانم به کام زمان دهوان، رهنگه "سریانی" بوو بیت به لام من جگه له وشه ی "حدود" که دهستی بو راده داشت و پرسیاری ده کرد، هیچی تری لی تینه گه یستم.

سهر له ئیواره له ریگی گه رانه وه ماندا به ریکهوت به سهر جهستهی خوئیناوی و سهری پزای ته م مه لۆتکه دا کهوتین که باوکی سهرشیت و هار وهک کویره مار سهری پان کردبووه.

رۆژگارئیکه له پهراوتزی ژیاندا ده ئیم و چاوهروانی تئپه ریپی ته مهن ده کهم، هه موو وئنه رهنگاوپهنگه کانی ژیان لیل و تار بووه و ته می گومان و دوو دلی له سهر نیشتوو، هیندئیک له رووداوه کان له بیر چوون و گوم بوون و هیندئیک شیواون و له ناو خهون و خه یال گلاون، به لام دیمه نه کانی ته م رۆژه روون ببگهرد وهک خوئیان ماون و نه ژاکاون و هیچ نه گوراون.

تهی نیشتمان، له م سهره تایی خا که لیوهی ژیان ته م وئانه چیبوو نیشانت دام.

۱- دهواجین: جووجه خانه، شوئینی به خیو کردنی مریشک.

۲- زمانی سریانی: یه کئیک له شیوه زاره کانی زمانی ئارامی کۆنه.

۳- وئنه: له گووگل وه رگراوه.